

Naar dernæst det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg skulde have sagt, at de militære Medlemmer her vare de naturlige Talsmænd for Hæren, og at vi fordrede for os alene Retten til at være Talsmænd for Hæren og vilde forbyde det ærede Medlem og hans Meningsfæller at være det, saa er dette en Misforstaaelse. Noget Lignende har jeg ikke sagt, og det har heller ikke været min Lante. Jeg tillod mig at sige, at det var uheldigt, at hvad der var sket ved 2den Behandling, blev exploiteret, saaledes som sket er, og som jeg ikke nu nærmere skal omtale. Jeg troede, at det ikke var til Gavn for Hæren, at netop de Medlemmer af Folkethinget, som ifølge deres Livsstilling havde Leilighed til at lære disse Forhold at kjende, bleve stemplede som dem, der ikke skulde kunne se og kjende, hvad alle Andre saae. Jeg tilføiede, at netop lige overfor saadanne Ting er det naturligt, at vi staa som Talsmænd; det er ganske vist; men dermed er ingenlunde tænkt, at vi skulde være anderledes stillede lige overfor Forsvaret af den Slags Interesser end det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds. Naar det ærede Medlem dernæst talte om kontrolerende Virksomhed, saa skal jeg ikke følge det ærede Medlem deri. Det er uhyre let at fremsætte Angreb; men netop lige overfor saadanne Spørgsmaal skal man være varsom med at gjøre det. Jeg tør i det Hele taget sige til Hæren — da jeg selv hører til dette Selskab, har jeg maasse ikke Lov til at sige det, uden at blive angrebet af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds, — at der her virkelig udvæses en kontrolerende Virksomhed i Retning af det Gode; jeg tror, at det kan siges, at Hærens Kapitainer gjøre sig al Umage for at hjælpe paa de Underordnede i enhver Henseende, det er min fulde Overbevisning. Naar der er blevet talt om, at da Forslaget til Forhøielse af Lønningerne til Embedsmænd var til Behandling, udtalte jeg, at jeg vilde være med dertil, og at det derfor var befynderligt, at jeg ikke vilde være med her, men vilde være imod en Forhøielse af de Meniges Lønning, saa skal jeg sige: Da Lovforslaget om Forhøielse af Embedsmændenes Lønning blev forhandlet her, udtalte jeg mig om Nødvendigheden af, at der paa Grund af Prisforhøielsen burde ske en Forhøielse af Lønningerne, og naar det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds siger, at min Stilling lige over for Spørgsmaalet om de Meniges Lønning er, som Solbaterne ikke vare fuldt saa vel Menneffer som Andre, saa skal jeg bemærke, at jeg tror, at Solbaterne ere det ganske som Andre, og at den Stigning af Livsformødenhedernes Pris, som vi alle føle Trykket af, naturligvis ogsaa søles af Solbaterne, og at det er en Trang, der bør afhjælpes, det er min fulde Overbevisning. Det ærede Medlem syntes ikke at kunne forstaa, at jeg fandt det uheldigt, at man exploiterede, hvad der var sket ved 2den Behandling; men jeg skal

henstille til det ærede Medlem, om det kan være behageligt for en Officer at blive stemplet som den, der her i Thinget har modsat sig, at Underkorporaler og Menige fik Tilleg til deres Lønning paa samme Tid, som det samme Medlem har gjort sig til Talsmand for, at Embedsmænd skulle have Lønningstillæg. Dette er saa meningsløst, som Noget kan være, og jeg vil protestere imod, at jeg skulde have en saadan Anskuelse.

Formanden: Jeg maatte maasse bede ærede Medlemmer saa vidt mulig ikke at indbringe Kritik, som er foregaaet udenfor Salen, over, hvad der er forhandlet her i Salen, under Forhandlinggen her.

Sagd: Jeg beklager, at jeg, efter hvad der nu er foresaldet her i Salen, ikke ser mig i Stand til at efterkomme den høitærede Formands Opfordring. Det er længe siden, at jeg udtraadte af den militære Stilling, men jeg maa sige, at, naar jeg hører et saadant Foredrag som det, det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) nys holdt, naar jeg hører ham stemple de militære Medlemmer her i Salen paa den Maade, som han i sin Tale baade med Ord og Gøerder stemplede dem, og naar jeg ser, at den høitærede Formand tier dertil, saa føler jeg mig berettiget til at tage dem i Forsvar. Jeg skal bestræbe mig for ikke at bruge stærkere Udtryk, end den høitærede Formand kan tillade mig at anvende; men jeg vil sige, at jeg anser det for at være i højeste Grad usvarligt, at Mand med Sagkundskab, som sidde her imellem os, ikke frimodig og aabent kunne udtale deres Overbevisning om, hvad der er det Rette, uden at de skulle stemples paa den Maade, som sket er ved denne Leilighed. Vi have ogsaa Sønner, som gjøre eller skulle gjøre Tjeneste i Armeen; vore Børn ere underkastede de samme Betingelser, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds og de andre ærede Medlemmers Sønner; vore Børn staa os lige saa nær, som deres Børn staa dem, og det ærede Medlem tog meget feil, naar han troede, at han og hans Standsfæller havde mindre Naad og Leilighed til at sørge for deres Børn end mangen af dem, som høre til de andre Samfundsklasser. Disse ere tuertimod ofte langt ugunstigere stillede end han og hans Standsfæller, saa at det langt overveiende Flertal af deres Børn ikke kunne have nogen Tilflugt i Hjemmet. Med Hensyn til de Punkter, som her ere fremdragne, skal jeg bemærke, at jeg selv har været Officer, og har som saadan ofte levet imellem de Menige, som det ærede Medlem talte om. Jeg har spist af deres Bryder og levet fuldstændig af den samme Mad som de. Da jeg som Medlem af Rigsdagen laa i Garnison her i Kjøbenhavn, spiste jeg ofte paa Kafernen af den samme Mad som de Menige, og jeg kan sige, at den Mad, som de